

● Араби з Сігниту і Нордани не хочуть користуватися спільно з Ізраїлем з вод Нордани, де є арабські поселення. Вони вимагають велику гробду. Терпимий американський репрезентатив Джонстон вийшов із Каїро ні з чим і подався до Тель-Авіву, щоб спробувати переконати Ізраїльський уряд не будувати цієї гробли на власну руку і тим самим не викликати війни з фанатичними арабами.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік — \$10.00	One year — \$10.00
На шість місяців — 5.25	Six months — 5.25
На три місяці — 2.75	Three months — 2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:	Foreign and Jersey City Rates:
На рік — \$12.00	One year — \$12.00
На шість місяців — 6.50	Six months — 6.50
На три місяці — 3.50	Three months — 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СТВЕРДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ

Вся сьогодення міжнародна політика, як у великій мірі і внутрішня політика поодиноких країн, проходить під знаком поділу світу на два взаємно суперечливі табори: миролюбний, демократичний Захід та агресивний, тоталітарно-диктаторський Схід. Очевидно, що цей поділ світу існує на базі принципів, а кожноразова політика, яка б вона не була, є тільки грою у боротьбі та змаганні між цими суперечливими принципами, взаємної виключності і неперимовності яких не може змінити і не змінить жадна кон'юнктура політична тактика, не змінить жаден "дух Женеви" і жадне співіснування, які в обличчі принципового поділу світу, можуть бути тільки тактикою і тільки хвилинами політичних маневрів.

Про ці речі ми часто забуваємо в нашій оцінці і в нашому підході до щоденних подій та щоденної політики. Ми часто не відрізняємо принципів від тактики, і оцінюємо факти не по їх суті, а по їх виглядах. Це дуже важливо знати, зокрема, нам, зацікавленим в українській визвольній політиці.

Очевидно, що відповідальні державні мужі дають собі справу з безпекою популяції принципів і тактики в публічній оцінці, і тому вважають за необхідне час від часу подати загальні відповідні висноження, ствердити принципи, щоб саме під їх кутком публіка оцінювала актуальні події і всілякі політичні маневри. Таким ствердженням принципів можна вважати і промову державного секретаря Джана Фостера Доллеса на конвенції Американського Леґіону в Маямі, Флорида, в понеділок 10-го жовтня. Деякі з цих стверджень ним принципів мають першорядне значення також і для української політики, і заслуговують на окрему увагу.

Доллес насамперед висловив поняття і розуміння патріотизму. Патріотизм — це любов до своєї країни і свого народу, і це треба вважати за велику чесноту. Доказом справжнього патріотизму є активна любов до своєї країни, що проявляється добровільними діями й добровільними жертвами. У вільному світі можна до таких дій і жертв тільки заохочувати, а в тоталітарному світі жиди дії і жертв вимагають і їх вимушують, що, очевидно, перетворює таких "примусових патріотів" у злочин і тероризм.

Теперішня політика з її співіснуючими тенденціями — це, в оцінці Доллеса, не є жадний принцип, а тільки започаткована Московська тактика. Доллес думає, що більше-менш, після практики холодної війни, поступають згідно із засадою: якщо не можеш їх, себто вільних націй, розбити, то прилучайся до них, очевидно не на те, щоб з ними жити, але щоб їх в інший спосіб бити. Тому західний світ мусить бути готовий на обидві можливості: якщо Москва хоче жити із вільним світом, то це цілком в порядку, коли вона до нього достосуються. Але якщо б вона долучилася до нього тільки на те, щоб його бити, то вільний світ мусить бути готовий на відповідну протидію.

Очевидно, що зміна совєтської тактики створює проблему не тільки для Заходу, але й для самого Совєтського Союзу. Теперішня бо тактика Совєтів у зовнішній політиці заперечує всю практику їхньої внутрішньої політики. Назовні Москва докладає всіх зусиль, щоб порізати між собою поодинокі країни і народи, забуваючи, що сам "Союз Совєтських Соціалістичних Республік є багатонаціональною державою, що складається з 16-ти так званих республік, багато з яких були колишніми незалежними державами". І саме це ствердження Доллеса вважаємо за дуже важливе для України та інших повновольних націй, бо воно в інших, щоденних виступах Державного Секретаря було досі, на жаль, досить рідкісне. При цьому Доллес стверджує, що такий принцип: народи, що хочуть бути незалежними, не сміють бути змушувани до будь-яких примусових "союзів" тільки на те, щоб збільшувати монолітну силу. Хто любить волю, той повинен її мати, і до того змагає американська політика.

З цим зв'язаний ще один принцип, що його стверджує Доллес: Америка не вірить у можливість нейтральності в теперішніх міжнародних обставинах. Намовляти чи вимагати від якоїсь країни нейтральності, як це намагається робити Москва, означає б те саме, що скасувати в країні стоючі безпеку і пропонувати кожному громадянину, щоб він сам обороняв себе від злодія і розбійника.

Немає сумніву, що ствердження цих принципів відомим керівником американської закордонної політики було дуже на часі в обставинах співіснувальної депресії.

„ЕВАКУАЦІЙНА НІСЕНІТНІЦЯ“

„Дух Женеви“ й декларация про мир та „відпущення“ не перешкоджають офіційним американським чинам з установ Уряду Цивільної Оборони та американської преси найповажніше займатися проблемами, що їх викликає можливість раптової атаки совєтського летунства на американські міста. Між проектами оборони проти такої небезпеки вирінув і план евакуації великих міст, які найбільш цінні й найбезпечніший спосіб охорони ти масу населення від нищилих наслідків атомових бомб. Нещодавно у журналі „Фрікс“ появилася на цю тему вийняток критична й відважна стаття Пола Джонса, що не тільки знає про проект евакуації великих міст „ліцензією“, але й виступає проти всієї політики загальної Уряду Цивільної Оборони, закликаючи до ширшого використання паніки серед населення. Тому, що ці питання безпосередньо стосуються життя всіх нас, мешканців цієї країни, особливо ж мешканців великих міст, що були б цілком ворожо агресії, цікаво познайомитися бою в загальних рисах з завагами людини, яка перестудіювала цю проблему.

Евакуація мільйонів міст нисенітніц тому, що практично неможливо, а спроба переведення її грізять страшними для країни і її населення наслідками. Це твердження можна сприйняти на довід, що його зробили французи, які в 1940-му році, під час німецького наступу, вивели заклик до мешканців міст і містечок втікати від ворога. Всю північну Францію огорнула паніка, і 10 мільйонів людей забігли до своїх сховищ. Маса втікачів відірвала армію, що була на фронті, від Джерсі й поставила її в зв'язку з резервами, які мусили пробиратися бічними дорогами, для деяких подів зброї непридатними.

Подібна історія може повторитися, і мільйони панікою огорнених мешканців Нью-Йорку, Пікага чи Філадельфії спаралізують спосіб руху протилютеуської артилерії, розташованої в обширі великих міст. Дрештою, щоб евакуйовати два мільйони дисциплінованого війська, треба мінімум три дні. Як же можливо вивести шість годин терестеві евакуацію 8-мільйонного Нью-Йорку, при чому евакуйовані родини не залишають чейже своїх дітей і стареньких батьків! Як виглядали б шляхи у 100-мільйонній країні Нью-Йорку? Куди ця маса суєтних б, чим карчувалася б і де ночувала б? І як узагалі могла б досуватися вперед та маса, коли треба рухатися з неминучим фактом, що при такій велетенській накопиченні авт траплялися б раз-у-раз технічні дефекти, що загальмовувало б рух. Що робити з тими автами і їх пасажирами, як також всіма автами, що їм вийшла б газоліна? Неможливо теж укласти собі, щоб серед такого руху, де кожний вождь думав би про швидкість, а не про обережність, не траплялися б раз-у-раз катастрофи, які були б катастрофами для цілого руху.

Таку героїську постанову, видержливість і національно-державницьку зрілість, сполучену з найвищими цінностями особистості, проявили мешканці Лондону і Берліну, Ленінграду і Токіо під час останньої війни. Без уваги на те, по котрому боці барикади вони стояли у війні і за що та проти кого воювали, всі ті люди виявляли ті самі особисті прикмети духа, гідні наслідування. Очевидно, треба думати про максимальну безпеку. Одним із засобів для цього є пізнати всю правду про наслідки для життя і здоров'я від атомових бомб та лікувальні чи профілактичні способи протидії їм. Показується, що радіоактивність не тільки атомових, але й водневих бомб з такою лікувальна й обмежена ча-

Улас Самчук

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ?

Було б дуже неправильним думати, що література якогось народу є той підручник, який ми змушені вивчати під назвою „Історія літератури“, або та книга, яку масою у нашій школьній шафі з тією чи іншою назвою. Література в дійсності є мова народу в загальному вигляді.

Те саме стосується й до тих одних людських, що ту літературу творять. Є то по суті не окремі людські істоти, а лише злиднізовані речини збірної людської оцінки, що її звичайно зуть іродом. У час примітивної бтти народу воно, під впливом „народної словесності“, зовсім злиднізується з народом, а з бігом інтелектуального розвитку народу індивідуалізується під різними назвами — Овідій, Данте, Шекспір, Гете, Шевченко.

Але єсть їх література та сама, вони творять писану, чи записану мову і думку народу.

Література і народ — поняття тотожні. Існує мова — існує народ, вирає мова — вирає народ. Народ, що не мав записаної мови — гини, і гинуть безслідно, нації із записаною мовою лишаються по собі тривкий слід, задокументований, крім мертвих руйн їх матеріальної культури, творчості мови, яку ми вивчаємо у середніх школах під назвами Одисей, Іліади і т. п.

Записана мова народу має вигляд розгалуженої деревини, основним стовбуром якої є, так зване, красиве письменство. Від неї розгалужуються всі різні інші літератури, як окремі її галузі — науки, політики, пропаганди і т. д. Без цього основного стовбура літератури немислимо існування ніякої іншої літератури, бо не мислимо існування і самого народу в його цивілізованій формі.

Виходячи з цих елементарних і самозрозумілих понять, ми повинні дивитися й бачити так само і нашу українську літературу. Наша українська література то є збір-на мова і думка, нашого народу, уложена в збірниках, що мають вигляд книги.

Тепер лишається одне дуже запітне питання, чому у нас на еміграції виникла затяжна дискусія, а то й ціла проблема, на тему літератури? Особливо, коли більшість нашої еміграційної маси переселилася за океан на кошти Америки? Ця дискусія і ця проблема звучить у загальному так, що постає

сом. Втрачає волосся і рани на тілі безслідно минають за 6 місяців. На 175 осіб, які були в орбіті одного такого пробного вибуху, померла тільки одна особа і то наслідком комплікації, що прийшла в ході лікування. Останні маєверні війська, сполучені з пробними вибухами атомових бомб й атомових стрілець, виявили, що піхота може не тільки безпечно перебувати в неадекватних ровах, але й майже негайно після вибуху поєсуватися до його центру.

Отже нічого викладати в паніку і придумувати способи, найгірші з-поміж засобів охорони. Таким найгіршим засобом є власне — втеча.

Знаємо, знаємо! „На еміграції великої літератури не творять“... „Сучасні письменники не Шевченки і Франки“... „Масою інші, важливі справи“... „Наперед треба збудувати самостійну і соборну“... „Наша література лише локальна“...

О, як це звучить наївно і розпачливо! Як це нудно і нещадно! Як ми трагічно ліниві, що не хочемо виправдати спосіб нехиті до життя якнайменше бодалогічним виправданнями. Ми забуваємо, що вся наша нація — тут і там — „на еміграції“, і хто зна, чи там, у Києві, Тичини і Рильські не в більшій еміграції, ніж ми тут, бо я, наприклад, переконаний, що українська мова на вулицях Торонта звучить і чистіше і частіше, ніж на вулицях Києва... І хто зна, як довго та еміграція буде продовжуватися. Ми також забуваємо, що і Шевченко і Франко в очах їхніх сучасних обивателів були лише звичайні смертні, яких не раз бойкотувано і нищено, так само, як нищено й бойкотувано тепер наших сучасних поетів...

А найбільше ми забуваємо той факт, що наша література є однією, сливе унікальною літературою, що доконала чуда. Вона воскресла з мертвих націю, яку вбивали протягом століть різною зброєю, однією тільки зброєю слова протягом десятиліть. Чи не варто, будучи патріотом, знати шапку перед такою літературою? І чому не бажати всіма засобами її зросту, її розбудови, її змоцнення. Бо це крок-два і вона переросте меємі локальністю... Ще прийде її час! Ще заговорять вона і всіма мовами світу. Вона йде до того! Вона до того поїде!

Наша література велика, самобуття, оригінальна. А головне — вона цілеспрямована, життєтворча і життєносна. Бо коли б це було інакше, ми б з вами не дійшли до всіх кінців світу в такому вигляді, у якому ми є тепер, бо ніякий інший світовий поет не хотів би бути Шевченком, ніякий світовий Франко не хотів би творити з ізоляції, співаючи про „палацітика на роздоріжжі“, і мчіючи, що „засядеш у надовільній колі“; ніякий „Еміґрей“, Гелсдорф не хотів би творити томи без видання, без редакторів, без цензорів, без читачів, з „онорарами на 5% дійсного“.

А щодо ідей, стилю, сучасності, поступовості і новості, що декого з нас лякає, то ми мусимо сказати, що ідеї, стилі і поступовість лишаються виправдані, коли вони творять дійсно щось нове і велике. У даному випадку наша література хоче зберегти і зробити великою спільноту людей, проти якої виступає півсвіт. Я думаю, що це — гідне завдання кожної людини, якою б вона світовістю не втішалася. Лише горе нам, коли ми за нашими будинками, дрібничками, обивателістичною все це забуваємо!

О, як би хотілося знати слово, яке ці прості істини зробило б доступними для найбідніших душ і серцець наших людей де б вони не були. Бо ми всі разом відповідалі за всіх разом. Бо між нами нема винних чи невинних. Ми можемо бути або винні всі і бути нависли засуджені судом справедливості, або невинні і виправдані перед судом вічності. Так воно було, так є і так буде!

Десятки тисяч мешканців ЗДА тріпотіть річці життя взаємно нещасних випадків. Тому забезпечення життя тут так потрібне. Ви можете за безпечити себе та Ваших рідних в Українському Народному Союзі за дуже низькі виходи на одну із 11 родин по 5,000 доларів, а тільки за декілька додаткових центів місячно подвоїти суму Вашого забезпечення на випадок смерті від нещасного випадку!

Завжди була, є і буде Мамою... Гу, який же огидний татар завалився з душі! Тіло мє, облите холодним потом, лежить таке безладне, як мокра гачірка, а одночасно в душі розливається солодкий спокій. Бог милостивий. Він допоможе нам усім. Він не допустить до такого страхіття. Віддаю себе під Його опіку і починаю засипати.

— А мама догадалася, — думаю крізь сон. — Материнське серце чує навіть до прихованих в душі думок дитини... Другого дня Марійка все говорить про поворот додому, але її не слухаю і з нетерплячкою чекаю на умовлену годину зустрічі з польською. Коли та година наблизилася — йду, нічого не поспіюючи ні мамі, ні Марійці.

Ліса полям мене вже чекає. — Ну, як? — питаю її з тривогою. — Ходи зі мною. Побалакаєш сама з ним. Заставлю совєтського старшину на ліжку. Він лежить у недбалій позі і дивиться на мене зневажливо. Польсько-німецькою мовою слів я ще раз оповідаю свою видуману історію і прошу його мені допомогти. — А що ти мені дас? — питає він цинічно просто. — Я?... Я не можу дати багато, бо не маю. Але... є в мене цигарки і півлітри чистого „бонгу“... — Ну, це мало! — Маю це золотий перстень з каменем. — Мало! — Більше я не маю нічого, — кажу опалим голосом. — Ну, ти, не будь свинією! — каже полька. — Вери те, що тобі ця жінка дає. — Інші дають більше. — Як маю, то даю. А ця жінка не має. Ну, Гжегож, не будь свинією, прощу тебе! — Гм!... Ну, добре, іди принось те все, а вже тебе пушту.

НА ТЕМИ ДНЯ

Подія, яка стала останнім диким в нововідкритому поборницькому клубі „Ліс Микити“, де людина з титулом інженера і з відомим у громадському житті прізвиськом, яка зарохує себе до демократичного табору серед українського громадянства, зірвала із стін і подала мистецькій карикатурі нелюбих їй провідних політичних діячів, хоч подекуди і комічних, а могла б бути темою сатиричного фейлетону, веселих думок не викликає.

Зірвали і подерли карикатури можна замінити новими, але факт, що цим зірванням потоптано обов'язуючі не тільки у ЗДА, але й колись на Україні принципи толеранції, значить вирозуміння і терпимості, не переключити ні не вимазати з хроніки наших днів. Такого ж не робить ніхто навіть у стіні, сказати б делікатно, фізичної чи партійної нетерпимості.

Фактів порушення і топтання принципів толеранції, особливо ж у наших пресо-вих звичаях і обичаях, трапляється останнім часом багато, й amatorів такої поведінки можна знайти чи не в кожній політичній середовищі. Трапляються все частіше випадки нетолеранції вже навіть не у відношенні до чужих ідеологічних поглядів чи політичних дій, але й супроти найосновніших засад люд-яності.

Проти тієї чи іншої провідної людини в нашому громадському житті, ніби за якийсь тасмином доторком гуділки чи за відповідним кивком, починається раптом одного дня заплета кампанія очорнювання, оклеветування, посясування в усіх можливих злочинах. Часто люди, що були і є визнавцями одного й того самого світогляду, що ще вчора не тільки співіснували і співпрацювали, але й навіть разом сиділи в'язницях і пліч-о-пліч боролися в одних рядах, починають закидати один одному без будь-якого доказу національну зраду, провокацію, ворожу агентуру, забуваючи вже не тільки про недавню партійну чи її особисту дружбу, але про звичайну людську пристойність.

Доходить навіть до того, що визнають націоналістичної ідеології, які донедавна таврували злочинну совєтську систему, що вона, мовляв, крива за батьків дітей, за братів сестер, за чоловіків жінок, тепер в приступі партійної нетолеранції забувають про все своє недавнє обурення і намагаються самі застосовувати ту ж саму злочинну совєтську систему і в українському політичному житті. За брата має відповідати брат, за батька син, за матір дочка. В усіх злочинах, що їх приписують одному, обвинувачують з легкої руки другого, тільки тому, що він в протилежному політичному таборі...

ОСІНЬ
Ти — наче храм у Страстній Гірці:
Печалю золоту горіть.
Тужливий сплин молодечі
Сніває сонна бланкет.

В лісі, поля, в лімі ярин
Надліла щедро туги ти.
О, хай в піснях пліне ця туга
Назустріч сурмам золотим!

МАРІО ВОЄСЛАВ

Ольга Мак

КОЛИ СКРИПІЛИ ВОЗИКИ...

(До десятих роковин призабутих подій)

На секунду мертво. Хто поставив це питання? Ніхто. Це поспосту обізвався внутрі якийсь чужий голос.

Тому дати поспосту і спідкую за дотом поспосту, як круки, і чомусь зафарблених на червоно, як полум'я і кров, думок.

Минає до дві години, як німкені повертаються. Мовчки збирають свої речі та родини, готуючись в дорогу.

— Іде? — питає хтось.

— Так, ідемо...

Важко всім доброї ночі (ха-ха! „доброї ночі“!) і виходять.

Ше не встигли стихнути їхні кроки, як відчиняються двері і в темній шпозі знову лунає питання:

— Кого хочеш на Магдебург?

І знову по якомусь ваганні обиваються глухі голоси, підводяться з землі жіночі постаті і простують за п'яними водами „здобувати перепустки до Магдебургу“. Вони ще не встигли повернутися, як приходить новий червоноармієць з тими самими пропозиціями. І жінки йдуть. По дві, по три, встають з землі й виходять. По годині вертаються, складають речі, забирають дітей, коли мають їх, прощаються і зникають в темному отворі дверей.

Чимраз частіше рипають двері шпозі, чимраз частіше приходить воєни, а на жінок падала якась психоза: підбаворені прикладом певних, вони вже не вагаються тепер, як на початку, а сидять наготові, чекаючи нагоди. Зовсім

ніби той хворий, що званився на тяжку і небезпечну операцію, в нетерплячій поглядас на двері, чекаючи виклику до операційної залі. Раз вже треба званихся, бо інакше нема рятунку. І чим скоріше операція відбудеться, тим краще...

Я прислухаюся до того всього і відчуваю, що в душі мій родиться щось таке страшне, таке холодне й не людське, від чого серце замирає і перестав битися зовсім. Як це не збагнула його, але знаю напевне, що, коли збагну і зрозумію, трапляється щось неперотворне. Тому стараюся не думати над тим, стараюся зосередити свої думки біля лісової поляни, яка мені обіцяла допомоги. А слух все ж, не звачаючи на волю, ловить і нотує все, що відбувається. Ось знову вишліди дві німкені, а ці вже вернулися і збирають речі.

І раптом отак цілком несподівано щось штовхас мене в плечі:

— Ну, а ти кого підеш?

Кидуюся з несподіваним так, що вдарилося головою об возик. Хто це спитав? Хто мене штовхнув?

— Не знаєш?.. Це твоя совість, твоє сумління, твій обов'язок і... кончеість?

— Чи справді кончеість?..

— Ха-ха! Дивіться на неї, яка наївна! Чи справді кончеість? Дивись. Сюди дивись! Ось тут твоя дитина. Вона, яка вона страшна від голоду? Ось тут твоя мати, яка вдав німу і ходить на старості по чужих смітинках. Подивись на неї! А ось тут це одна дитина і це одна жінка з живою дитиною під серцем. Від тебе одної залежить тепер їх порятунок. Чи смієш їм вагати?

— Але я не можу, не можу!..

— Мусиш! Чувеш?.. Мусиш!!! І підеш! Не сьогодні, то завтра, але підеш! Підеш!!!

— Ні, не підеш! Я маю надію на завтрашній день.

— Тільки надію? Надія — зрадливий приятель. А тут — певне! Сьогодні, принаймні, це певне! А завтра може

змінитися, і завтра віддаси задаром все те, за що сьогодні викупиш рятують п'яток безпомічних і себе саму.

— Ні, ні!..

— О, ти ж нікчемна, проклята!.. То твої обов'язки кінчаються там, де треба принести жертву?!

— Ні, не кінчаються! Я згодна принести в жертву навіть своє життя, але не це... Тільки не це!..

— СВОЄ життя?.. А ти ж маєш право на СВОЄ життя? Воно тобі вже не належить! Воно належить цим п'яток, що їх маєш тепер на своїх руках. Та ти ж врятуєш їх твоєю смертю. І врятуєш інша жертва. І ти мусиш її скласти, або... або вони загинуть. Чи тут, чи при повороті додому — все одно загинуть! Загинеш і ти. Загинеш! Але й тоді тебе твоя доля не мине...

— Так, це правда... — Отже, бачиш!.. Слухай! прийшли знову. Іди! — Чувш, іди! — Добре, я підю, але ще не зараз... Я підю за другим разом...

— Врешті! Ти не хочеш іти! Ти викручуєшся, щоб не іти! Проклята, проклята!..

— Ну, бачи, хто хочет іти на Магдебург? Давай скоро!..

— Ти підеш, чи ні?!

— Я... Я... О, Боже! — стогну у відчай вголос, а тіло мєє скорюється, як на тортурах.

— Тихо, заспокойся! — раптом шепче мені мама і про-водять тремтливою рукою по моему волоссю.

Ці слова і цей дотик мають чарівну силу, і від них відразу зчезає копімар безсилі внутрішньої боротьби, а ворожий голос змиває замовкає. Хапаю мамину руку, туло до уст і зминаю гарячими сльозами. „О, мамцю, — думаю собі, — ти завжди є наймудрішою і найсильнішою, коли в тобі говорять материнство. Ти незламна і потрібна своїм дітям навіть тоді, коли вони вже самі є матерями. Ти

БАТЬКИ ДОПОМОЖУТЬ!

Щоб допомогти батькам, родинам, шкільній організації, вибравши дітей, наші зміни на еміграції в дусі наших виховних ідеалів, УНС і видавництво „Свобода“ видають від вересня 1954 р. місячник „Веселка“. Минув перший рік життя цього видання, і це дає можливість зробити деякі висновки. З уваги на якісний і добрий матеріал, мову, на співробітництво авторів і мистців-малюнків (34 живописних ілюстрацій, 19 ілюстрацій і 2 композиторів), „Веселку“ вважають найкращим журналом для дітей під сучасну пору. Його читають вдома і в школі по всіх континентах світу, ним заступають поки що несутючі шкільні читачки. Немає сумніву, що кращі матеріали з „Веселки“ вийдуть у склад майбутніх шкільних підручників. Як-не-як, записався на те, що „Веселка“ створює нову сторінку в історії української дитячої літератури, а її ілюстрації (дай Боже, щоб вони не вдовзі стали кольорові!) — новий розділ і крок наперед в розвитку мистецької ілюстрації для дітей. Про величезне значення цього одного загальною для українських дітей в ЗДА і одного з небагатьох у дисперсії говорять газети, випускні великими буквами в кожній числі „Свободи“.

Тому ми, шановні батьки і виховники, можемо „Веселку“ дати розвивати свою корисну роботу. Душу наших дітей мусимо віддати під опалу до чергового випуску. Створив на 1954-й рік черговий видавничий фонд „Веселки“, але такій, щоб журналіст міг покласти на добрий папір і мав кольоровий друк. Це буде один із засобів естетичного виховання наших дітей. Розбудимо „Веселку“ до тих можливостей, на які нас і її статі. Дійсно, до цього треба так мало: трохи нашої доброї волі і невеликого, але громадного, масового акту жертвенності. А тоді з суми малих збірних зусиль виросте напевно щось велике.

Р. Михайлович.

В справі відзначення трагічних дат

Акція відзначення 25-ліття пам'ятного зникнення УАЩ і 10-ліття арешту українських католицьких священників на території Західної Європи повністю організована. В країнах більшого зосередження українців поставили Крайові Ділові Комітети, а при них Протекторати Акцій і Почесні Комітети, а саме в Англії, Німеччині (19. V.), Бельгії (5. VI.), Італії (12. VII.). В країнах з меншим українським колом обов'язки ініціаторів Акції перейшли до Муніципальних Руху (Австрія, Голландія, Іспанія, Італія). Працюючи поодиноко в країнах координації спільний Генеральний Секретаріат, очолює проф. д-ром П. Шумовський і доц. д-ром В. Яневим.

Поза Європою підготовлено Акцію відповідним статтями в комунікаціях. Ініціатори Акції співпрацюють з Українською Еміграцією в ЗДА, Канаді, Кривіх Південної Америки. Астралії тощо прилучилися до сумних торжеств, а тому подають загальний план акції.

Пригадуємо, що першим виявом акції в хвилину загальної молитви. Вона не вимагає спеціальних організацій, а приймають у ній участь всі українці, які тільки зможуть про неї дізнатися. В хвилину молитви приймаємо участь у місці, де вона нас застане: при праці чи при відпочинку, дома — в бюрі — при станку або у фабрики — в церкві — на прохороні, тощо.

Час спільної молитви узгоджений на: 1. листопада 1955 р., год. 13. середньосеред. часу.

Подаємо години, які відповідно 13-й годі середньосередньосереднього часу в деяких місцевостях, а саме в Нью-Йорку, Шикаго, Монреалі — год. 8. вранці, Ріо де Жанейро і Буенос-Айрес — год. 9. вранці, Сідней 22. вечором. Українські радіомовлення повинні заздалегідь передати вістку про хвилину молитви на Рідній Землі, щоб наша молитва була справді загальною!

Книжка потрібна завжди і кожному,

— хто любить читати і розуміти те, що читає!

Вже появилася у дуже малому накладі

СЛОВНИК

ЧУЖОМОВНИХ СЛІВ

авторами якого є відомі українські вчені-мовознавці: І. Бойків, О. Ізюмов, Г. Калишевський, М. Трохименко.

Словник цей містить понад 25 тисяч чужомовних слів і виразів, уживаних в українській мові в обсязі літератури, політики, економіки, техніки, медицини і ін.

Заменитий друк і папір та люксовий переплет. — Ціна \$6. — Замовляйте сьогодні у:

СВОБОДА, Р. О. Box 346, Jersey City 3, N. J.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА НА КОЛУМБІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

ЗАКЛИК ДО СТУДЕНТІВ ІНО ПОРКУ ТА МЕТРОПОЛІТАНСЬКОЇ ОКРУТИ

Від деякого часу викладають в Колумбійському Університеті курси української мови та літератури. Ці курси дають можливість студентам, які не мають достатньої знань української мови, а також студентам, які хочуть поглибити свої знання української мови та літератури. Курси викладає проф. А. Затовський, який є одним з найкращих знатоків української мови та літератури в Америці. Курси викладаються в три семестри: перший семестр — українська мова, другий семестр — українська література, третій семестр — українська культура. Курси викладаються в три семестри: перший семестр — українська мова, другий семестр — українська література, третій семестр — українська культура.

В останньому семестрі 1955 в Колумбійському Університеті будуть вестися такі курси української мови та літератури:

1. G. S. Ukrainian 21 — Beginning Course in Ukrainian Language.
2. G. S. Ukrainian 31 — Advanced Course in Ukrainian Language.
3. Ukrainian 201 — Shevchenko.
4. Ukrainian 301 — Studies in Ukrainian Literature.

Точніші інформації про українські курси можна знайти в каталогах Колумбійського Університету (Philosophical and General Studies). За інформаціями та за каталогами можна звертатися або безпосередньо до зазначених відділів Університету, або до секретарки Українського Клубу при Колумбійському Університеті:

A. ZATOVSKY,
561 West 141 St., New York, N.Y.
Управа Українського Клубу при Колумбійському Університеті в Нью-Йорку.

* School of General Studies.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

УКРАЇНЦІ В ПОХОДІ ВУЛИЦЬМИ ШИКАГО

Фрагмент Маніфестації Дня Америки в Шикаго. Духова Оркестра СУМА Шикаго — Північ, під проводом капіт. Івана Варабаша, маршує вулицями Шикаго. На чолі „тамбор-майор“ п. Петро Пинтел. Оркестра має поверх 60 членів. Вона організована в 1954 р. Загальне Товариство в Шикаго отримало під час останнього З'їзду СУМА в ЗДА, у загальній оцінці праці поодиноких відділів цієї молодечої організації, першесте.

Шикаго, Ілл.

„День Америкаши“.

Неділя, дня 18 вересня ц. р. — це традиційний „День Америкаши“ — „А, як Емігрант Дій“ в Шикаго і в околиці, що даніше відбувся в кінці місяця травня — а від трьох літ відбувається з початком осінньої пори.

Прегарна — сонячна погода — що майже не різнилася від найкращих днів середньої літа — сприяла тому, що українсько-американська громада міста Шикаго взяла масову, організовану участь у цьому річному своєму зовнішньому виступі у північно-західній частині міста. Треба ствердити, що цей виступ у цьому році був дуже яскравий і успішний як під оглядом кількості учасників, число яких тим разом перевищило 3,000, так зокрема під оглядом зразкового порядку, що в ньому проходила заплата маніфестації. Це в безсторонню стверджували американські журналісти, які мали нагоду зробити порівняння з іншими маніфестаціями того ж дня і з попередніх років. У загальній маніфестації взяли участь члени багатьох, як церковних, так і світських установ і організацій різних віросповідань та переконань, що спільно і згідно маршували під американськими і українськими прапорами, даючи тим наглядний доказ, що мають розумно поєднувати свою віданість і привязаність до України, країни свого народження чи своїх предків, бо були там вже з четвертого тут народженого покоління, разом із любов'ю до країни свободи, нової Ватківщини.

Можна було подивитися гарні ряди вишитою численної в цьому році делегації американських військових ветеранів і допоміжних жіночих відділів під їхніми прапорами й відзнаками та з командою 2 Дистрику Ветеранів ВФВ, Михайлом Вриховським, заслуженим ветераном Американської Армії з останньої світової війни. Це перший випадок вибору ветерана українського походження на того роду пост, завдяки його військовим заслугам і моральним

НА ВІДВІДИНАХ У ЗДА

Улас Самчук

Улас Самчук, широковідомий український письменник, що живе тепер у Канаді, приїждив уперше в відвідини до ЗДА. З цього приводу Об'єднання Українських Письменників „Слово“ в Нью-Йорку влаштувало йому зустріч з громадистами, що відбулася в концертній залі місцевого Українського Народного Дому при 140-42 Другій авеню і найбільшій невеликій, 16-го жовтня, о год. 6-й ввечері. Під час зустрічі п. Самчук висловив доповідь на тему: „До проблеми Сходу Європи“.

МІРОСЛАВ ОСКАЛА-СТАРИЦЬКИЙ В ПТНІ В НЬО ПОРКУ

Секретаріат Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку повідомляє, що в суботу, 15 жовтня ц. р. Наукове Товариство ім. Шевченка матиме приємність вітати в своїй домашній вітальні артиста Микрослава Скала-Старицького, першого теора Королівської опери в Брюсселі, що перебуває в Нью-Йорку на коротких відвідинах. Микрослав Скала-Старицький буде присутній на Науковій Конференції НТШ на тему „Українська академічна традиція“, яка відбувається дня 15 жовтня ц. р. о год. 6-й ввечері в приміщенні НТШ в Нью-Йорку.

ВИКОНАЛИ СВОЙ ОБОВ'ЯЗОК

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імені тих громадян, що прислали свою добровільну доплату до передплати „Свободи“ та свою пожертву на фонд дитячого журналу „Веселка“.

СПИСОК Ч. 5.

Д. Кефорт, Понді	5.00	І. Мотлюк, Шикаго	2.00
І. Странник, Шикаго	5.00	І. Штег, Гарфілд Гтс	2.00
Г. Галан, Парма Гтс	5.00	В. Баранецький, Бруклін	2.00
Р. Діновський, Нью-Йорк	5.00	М. Каневський, Дітройт	2.00
І. Данілович, Нью-Йорк	4.00	В. Дзоба, Воффало	2.00
М. Завальський, Нью-Йорк	3.00	М. Палушечний, Шикаго	2.00
І. Завальський, Нью-Йорк	3.00	І. Дабель, Дітройт	2.00
Н. Велоз, Клівленд	3.00	І. Гігун, Нью-Йорк	2.00
Д-р С. Савчин, Шикаго	3.00	П. Шенчук, Ватерлут	2.00
І. Палушечний, Воффало	3.00	М. Олійник, Атаута	2.00
А. Тимків, Нью-Йорк	2.25	І. Іванович, Бруклін	2.00
С. Гусар, Торонто	2.00	А. Василевський, Ватон	2.00
С. Драч, Торонто	2.00	прот. д-р В. Левинський, А.д.	2.00
Р. Геміс-Беренсонський, Тор.	2.00	І. Сороковський, Ютика	2.00
М. Шинка, Клівленд	2.00	М. Вичар, Калвертон	2.00
А. Давковський, Пасейк	2.00	П. Платош, Гарфілд	2.00
Л. Марсевич, Трентон	2.00	ВВ. Бойчук, Едінсбург	2.00
А. М. Боднар, Корона	2.00	Н. Ярош, Торонто	2.00
Р. Стецько, Бостон	2.00	В. Захарій, Іст Медов	1.00
В. Черешарчук, Філа.	2.00	А. Анкель, Мотавк	1.00
В. Омельченко, Нью-Йорк	2.00	В. Переліський, Бруклін	1.00
В. Шинка, Нью-Йорк	2.00	І. Лімак, Філа.	1.00
І. Гринько, Дітройт	2.00	С. Сунішський, Понтіак	1.00
С. Карпа, Істбейд	2.00	Д-р В. Михайлів, Вудсайд	1.00
О. Бернгардін, Джаліст	2.00	І. Кавенція, Олбані	1.00
Н. Німеч, Менчестер	2.00		
І. Косяк, Шикаго	2.00	Разом \$	122.25
О. Макогон, Клівленд	2.00	Раніше передано	1,359.25
Ф. Медик, Перу	2.00	Разом \$	1,461.50

3 Листів до Редації

Величезношановний Пане Редакторе!

Дуже прошу Вас надрукувати на сторінках Вашого щоденника цей коротенький лист-роз'яснення.

В надрукованих програмках щорічних концертних подорожі нашої славної капели бандуристів трапилася помилка, або друкарський недолуг, який хотів би нам листом виправити. У відзначенні програмках зазначено, що пісню „Літній стрілець в Україні“ — є мій твір.

Це не відповідає дійсності, бо втім відомо, що мелодія, а також і слова цієї пісні створені поетом і композитором Романом Купчинським.

Я лише опрацював її з боку гармонії. Тому в програмках мусило б бути зазначено не „М. Фоменко“ — а „Р. Купчинський“ — М. Фоменко.

М. Фоменко.

Голос Читача

Вн. П. Редакторе!

Я апробую добрі слова добродієв Євгені Верещиці, Віршиці, що їх друкуєте, приносять насолоду також і мені!

Тож прийміть також і від мене щирі подяки за них. Це гарні думки, мрії вбрані в милозвучні слова.

Дітрит.

Д-р Юрій Бахур.

повноплідно до організування цього Свята в ті Північно-Західні частини цієї 4-мільйонної метрополії, виявлялася зі свого боку в адміністрації підтримуючи це раз, що української національної групи не можна вилі: легковажити, як це в минулому старалися робити деякі інші групи.

В. П.

Нью-Йорк, Н. Й.

Збірка з заручин для залицяння.

В суботу 24 вересня ц. р. відбулися заручини п-ні Валентини Левченко з Іваном Олійником, членом УНС і ОДУМ (обов'язковий заходився ЗУАД Комітету) в домі п-ни Івана Олійника. Під час прийому багатьох, що збільшили своє приростити п. ген. О. Загородський, виховні батьки Івана Олійника п-ни Нечипорук, і приємності спонсора п-ні Левченко, об. заручини. Після церемонії заручин, гості і новозаручені загалом щирими словами незалежно дола залицяння та на залик п. М. Іванова зложено суму \$21.00, призначену для залицяння в Європі. Пожертви склали: об. заручини Іван Олійник і п-ні Валентина Левченко \$10.00, М. Іванів і Гаральдський \$2.00; п. ген. О. Загородський, С. Нечипорук, Гаральдський, Дідоренко, Лисенко, Скарженко, Паноченко.

М. Іванів.

3 наших буднів

ПРО ОДНОГО ЧИТАЧА „ВЕСЕЛКИ“

Щиро співчуваю з моїм добрим приятелем Марком (він саме тепер закінчує мистецький рік життя). Хлопчик він о-ля-ля, тільки батьки йому „не адалася“: грози негемні. Хлопчик, з другої боки, не можна сказати, щоб були такі вже погані: купують йому „Веселку“ та й українські книжки, з оразками, бо Марко у нас хлопець грамотний. З науки найбільше його цікавила проблема подорожі ракетою на Марс і, взагалі, можна сказати, міжпланетна комунікація.

На свої уродинах, як в дитинстві, гуляв під Ялинку, Марко завжди відстає гостинці. Переважно з ділянками техніки, машинобудування та всяких найновіших винаходів.

Пригадую, рік тому, на Маркові уродинах, скільки було радості в хаті, коли тато притаскав з „Мейсис“ та розложив на дошки — залізницю! Справжню, вагонами, семафорами й залізничною станцією. Тато і мама три дні лежали коло неї на дошці, аж боки свої повідженували, таку мали „фрайду“!

Коли поїзд рушав з місця і мав, повиснувши, по рейках, то батько не міг спокійно алектати, зривався і біг навздогін за вагонами, що вилітали в небо: гу-гу! Мама натискала відповідні гудзики — переставляла семафори, віддавала команди.

Марко першого дня ще трохи цікавився забавкою, та вже на другий день цілком перестав звертати на неї увагу. Сидів собі осторонь, поважний, задумався.

Згодом татові і мамі наокупилися ця забавка і на Різдво, під Ялинку, купили Маркові гелікоптер...

— Я вже думаю, що вони хату перевернуть! — жалівся перед мною мій малий приятель. — Бігали й підскакували за тим гелікоптером справді, як малі діти, не давали мені спокійно читати, ні приглядатися на телевізійні науковий фільми. Та, коли, одного разу, тато так роззлівався, що розбив вікно в вітальні, тоді мені терпів увірвався і я сказав йому просто з мостою: „Тату, або ти позамислишся, або я поломлю тобі цей гелікоптер і викину до гарбелю!“ Це допомогло.

Тепер Маркові батьки вишлють собі свіжу морозку: з нагоди заповнення шкільного року купили сніжковий дитячий забавку — моторовий говер на пружинах, що, накрутивши, сам по воді їздить.

Сидять тепер щосуботи і неділі в Парку, над ставком, і пускають в рух цю машинерію. Коло них завжди юряться купа цікавих, дорослих людей...

— Ну, тепер зог маю спокій в хаті! — каже з полегшою Марко. — Хлопчик боюся, щоб котре не авало до води... Наништь коліс до „Веселки“ таке поважне оповідання: „Про негемних тата і маму“.

Імер.

Стаття членами Українського Народного Союзу в тій самій і спільними 17-ти мільйонів мільярдів організації!

Дня 7-го жовтня 1955 р., відійшов у нічність по довгій і тяжкій недугі

бл. м. ОСТАП ПАВЛІВ БІЛОЗЕРСЬКИЙ

укр. письменник, публіцист, редактор і член багатьох українських установ. Похорон відбувся дня 11-го жовтня 1955 в Скритоні, Па.

ПОМПАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

відбудеться в Лорей, Огайо, дня 18-го жовтня 1955, о год. 9-й раню.

РІДНІ

ВИПИСА ЗА ДРУКУ нова наукова праця проф. В. ЧАПЛЕНКА „УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА, ЇЇ ВИНИКНЕННЯ І РОЗВИТОК“

328 ст. Це історія нової української літературної мови, що рилою наведених у ній фактів відводить читача до зрозуміння сучасного стану української літературної мови. Потрібна мовознавцям, учителям, письменникам і всім тим, хто користується українською літературною мовою та цікавиться її розвитком.

Ціна — 5 дол. — Замовляти:

„СВОБОДА“ Р. О. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВІДІЛІ 64 В НЬО ПОРКУ

в Укр. Нар. Домі при 142 — 2-га Евно в Нью-Йорку зала ч. 22

КУРС МОДЕРНИХ ТАНЦІВ

(Фокстрот, Танго, Вальс, Румба, Самба, Мамбо, Джітербаг)

для молоді і дорослих під проводом фахової сили п. МАРІИ ЗАДОРОЖНОЇ.

Курс буде тривати 5 тижнів. Оплата 12 дол. ВПІСНІ в інформації від серди, дня 19-го жовтня до суботи дня 22-го жовтня в год. 6:30—8 веч. і в неділю, 23-го жовтня в год. 10—12 в концертній Укр. Нар. Дому.

Перша лекція для молоді в неділю, дня 23-го жовтня, о год. 3-й попол., для дорослих година 4-та попол., цього самого дня.

УВАГА! КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ВІДІЛІ У. Н. СОЮЗУ:

50, 102, 108, 112, 115, 119, 140, 180, 218, 230, 233, 240, 251, 274, 291, 295, 328, 334, 336, 348, 358, 364

Запрошуємо Урядників, Членство і Всей Український Загал на

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

І НА ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ „СОЮЗІВКА“

В НЕДІЛЮ, 30-го ЖОВТНЯ 1955 Р.

в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 2253 W. 14th St., Cleveland, Ohio

о год. 3-й пополудні.

Промовцями на Вічу будуть: Гол. Пресидієнт У.Н.Союзу Д. Галиччін і заст. Гол. Пресидієнт П. Г. Жеребич. Промови будуть в українській та англійській мовах. — Просимо не забути про день і час і прибути, щоб побачити надзвичайно цікавий фільм та вислухати реферату Д. Галиччина на тему: УНСоюз і наша дійсність.

Комітет Відділів УНСоюзу

ПРАЦЯ
Help Wanted—Male

МАШИНИСТИ

ПЕРШОЇ І ДРУГОЇ КЛАСИ.

ДОСВІДЧЕНІ

Праця на поповненню зміну. Привести зі собою горючі паливи. Дуже добра зарплата на початок, всі робочі користі. Постійна праця. Починаючи від понеділка інформуватися можна від 9 р. до 4 попол. щоденно. Закрито 12 жовтня.

STAVID ENGINEERING, INC.
Rt. 22, Watchung, N. J.
Plainfield 7-1600

MILLWRIGHT
МЕХАНІКИ

40 годин, 5 днів плюс надчисельні години.

Голоситесь:

W. RALSTON & CO.
Bordentown Road
Old Bridge
New Jersey

ПРАЦЯ
В НОВИМ ДЕПАРТАМЕНТІ

Досконала нагода для кожного з досвідом у фабриці, що переробляє текстильні папери.

Голоситесь особисто:

W. RALSTON & CO.
Bordentown Road
Old Bridge, New Jersey

ПОЖЕЖНИКИ

а „лайсенс“ і досвідом

Coal Fire — Call

W. RALSTON & CO.
Bordentown Road
Old Bridge, New Jersey

Потрібно

ДОБРОГО МЕХАНІКА

до направ телевізії і радіа. Праця при столі чи „Bench Work.“

Tel. EV 3-0310

або голоситесь:

Point Appliance & Television Co.

124 Nassau Ave., Greenpoint, Bklyn.

АУТО

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ

55 CHEVROLETS і багато інших нових авто з того року.

— E-Z Terms

BARREL AUTO SALES

199 N. Broad St., Elizabeth, N. J.

Elizabeth 3-9826

Відкрито ввечері.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Б-во св. Димитрія Вид. 288 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 16-го жовтня, зараз по Службі Божої в церкві св. Іоанна.

Довгочасні збори проситимуться відкрити свої вкладки. — В. Копчук, предс.; В. Заглотський, кас.; Д. Мушастий, секр.

Праця—Help Wanted—Agency—Праця

Шукаєте праці — шукаєте робітника?

Зверніться до Агентії Посередництва Праці

TOMPkins SQUARE EMPLOYMENT AGENCY

33 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137

Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані робітники до праці в ресторанах:

БУХАРИ, БУФЕТОВИ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ, ПОСУДАЧІ, ПОМИВАЧІ і ін.

Заходьте до нашої Агентії, яка існує вже 30 років! •

Наша Агентія відомо, що дає очікувану роботу і добре платню працю! Переконайтеся про це!

JOHN GELETY, власник

PROFESSIONALS

АДВОКАТ

МИХАЙЛО РАДИК

б. директор ЗАДАК-у в Європі

повідомляє, що відкрив свою

АДВОКАТСЬКУ КАБЕЛІНЮ

для подання різних правних справ,

включно зі справами імміграційними і натуралізаційними.

MICHAEL RODYK

Counselor at Law

243 EAST 10th STREET, NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: ALgonquin 4-7766

MOVIES—THEATRE

RADIO CITY MUSIC HALL

Showplace of the Nation

Rockefeller Center

"TRIAL"

Starring

GLENN FORD • DOROTHY McGUIRE

ARTHUR KENNEDY • JOHN HODIAK • KATY JURADO

With RAFAEL CAMPOS • JUAN HERNANDEZ

Written by DON M. MANKIEWICZ

From His Harper's Prize Novel

Directed by MARK ROBSON • Produced by CHARLES SCHNEE

An M.G.M. Picture

Зворушлива історія боротьби на судовій залі за життя хлопця.

Фарси в боротьбі проти сил демократії!

Демократії!

Демократії!

Демократії!

Демократії!

ПРАЦЯ
Help Wanted—Female

ДОСВІДЧЕНІ

ДО ШИТТЯ НА ШИ-

НІШНИХ ВИБІВ НА МАШИНАХ „31-

15" Дуже добра зарплата, Опла-

чується подорож.

MARNEE PRODUCTS

49-55 Liberty St., Newark, N. J.

Market 2-0464

Питати за: JOE SCHACHER

ДІВЧИННА

до загального чищення в мо-

дерній салони краси. 5 днів в

тижні. 40 годин. Постійна праця

Голоситесь:

ILA HAIRDRESSERS

122 East Post Rd., White Plains

Telephone: WH 8-6556

МАНИКЮРИСТКА

5 днів в тиждень. Постійна праця.

Платня після умови.

Голоситесь:

ILA HAIRDRESSERS

122 East Post Rd., White Plains

Telephone WH 8-6556

(closed Mondays)

ДІВЧАТА—ЖІНКИ,

легка фабрична праця.

PRAGER & REUBEN

511 East 72nd Street

New York City

ОНЕРЕНТОРКИ

з досвідом

при „Brassiers“

на машині з одного голкою.

PERFECT BRASSIERE CO.

Unit 2 — 4th Floor

Jersey City, N. J.

Business Opportunity

ГРОСЕРІЯ І ДЕЛКАТЕСЕН

НА ПРОДАЖ

добра для двох співзасновників.

Прийми співзасновника або муж-

чину середніх літ до праці, му-

жину хочемо знати роботу в

Гросерії і Делкатесені.

Голоситесь на адресу:

218 EAST 5th STREET

NEW YORK CITY

ГРОСЕРІЯ І ДЕЛКАТЕСЕН

пиво та морозені харчі.

Низький рент — ліз на 5 років.

Можливе помешкання. Ідеальне

для подружжя. Власник продас

по уміркованій ціні.

Телеф. власника TE 7-1667

REAL ESTATE

НОВИЙ 2 РОДИННИЙ

ДІМ

всі модерні укорієння,

хороші великі кімнати, гар-

на велика ванна. Площа

58100, венеційні застони.

Продатися або викупити

можливо.

SKRASHUK

1515 OHM Ave., Bronx, N. Y.

Tel.: TA 8-6920

FREEPORT, L. I. — Пансион

не потрібно обслуговувати. Першо-

класна зона — дім в доскона-

лому стані, олія, орієнтація, по-

над 1/2 акр. землі, рент \$8,000,

банк, моргтедж \$15,000. Залиша-

ється начисто 20% після аморти-

зації. — Ціна \$35,000.

Rockville Centre 6-1450

ПРО НЕВРАЛГІЧНІ

БОЛІ

і терпіння мускулів

Якщо ви терпите болі в

спинах, нервах, м'язах, які

вертяться і рухаються, якщо

випадки божевілля від неспасних

болів мускулів, якщо ви дали

би все, щоб дістати поміч проти

тих болів і мук, які роблять вас

калікою, — то поцікавитесь і

послухайте дещо про лік АНТРО.

Лікарські записки відомі в аку-

ратії, що та чудесна назва свід-

чить, що це чудесна назва свід-

чить, що це чудесна назва свід-

чить, що це чудесна назва свід-

чить, що це чудесна назва свід-

чить, що це чудесна назва свід-

Лист до голови колгоспу Кіндрата Мисочки

Поет Степан Олійник напи-

сав у „Радиский Україні“

28 вересня відкритого листа

до голови колгоспу Кіндрата

Мисочки. Затурбований тим,

що колгосп, на чолі якого сто-

їть Мисочка, і після збору

аржако опинився в такому ж

гіршому положенні, як був у

минулому році, він пригадає

йому свою з ним розмову:

Я розшукав вас тоді у буфері!

Ви посміхнулись не в лад:

„Що ж, критикуйте мене у“

[Газеті!]

В цьому не я винуватий...

Спорили ви, що вина, мов, не

[ваша,

І толкували, чому:

РОЗШУКИ

ХТО б знав, що сталося з

ЯРОЧКОЮ ЛЕСИКО

після 25-го травня 1944 ро-

ку, прощу подати вістку

РОМАНОВІ ЛЕСИКОВІ,

3212 West 31

Cleveland, Ohio, USA

Європейські часописи про-

ситись про поміщення того

оголошення.

МАРІЯ ТРИПІ

зі села Устечко, повіт Залішки,

Тернопільщина

пошукує

стри ІВАНА ТРИПА.

Я є дочка Онуфрія Трипа. Іван

Трипів був до ЗДА перед пер-

шою світовою війною, с у віці

між 59 а 62 р.

MARIA ZASTAWNYJ

San Francisco Solano

M-18-L 14-a FC Provincial

Quilmes, R. Argentina

Юліана ГРИМАНСЬКОГО з с.

Чернівці на Волині розшукує сина

Серафима Гриманського Воло-

димира ВИННИКОВИЧА. Писати

на адресу:

O. MARNYJ

3104 W. Fullerton Avenue

Chicago 47, Illinois

FARMS FOR SALE

МОЛОЧНА ФАРМА — 400 акр.

Sullivan County, N. Y. — 45 шт.

молочних корів і молодиків, 3

трактори, шопи, сіварки, цівий

рид, модер. машини, модер.

голов. будинок, гаряча вода, о-

лія, огорожені, 7 кімнат. 2 ла-

зники. Гарні на 2 авта. 2-род.

лім до війни, стабільні, 52 пе-

реї. 4 переділи в ставі, 2 за-

сайла, 2 стави для молодиків

і машини, 3 поєр, курник,

приватне озеро. Пишіть:

Box O-7 Room 830,

11 West 42nd St., New York City

БАЖАЄТЕ МАТИ ФАРМУ?

Пишіть по-українськи за без-

платними описами (в укр. мові)

і знімками фарм.

VIC'S FARM AGENCY

113 W. Division Street,

Neillsville, Wisconsin

ПРО НЕВРАЛГІЧНІ

БОЛІ

і терпіння мускулів

Якщо ви терпите болі в

спинах, нервах, м'язах, які

вертяться і рухаються, якщо

випадки божевілля від неспасних

болів мускулів, якщо ви дали

би все, щоб дістати поміч проти

тих болів і мук, які роблять вас

калікою, — то поцікавитесь і

послухайте дещо про лік АНТРО.

Лікарські записки відомі в аку-

ратії, що та чудесна назва свід-